

Arrest

nr. 322 406 van 25 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2008.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 juli 2023. Op 4 juli 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 februari 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 22 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Jij, [S. S.], verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een Pashtoun en moslim te zijn. Je bent geboren op (...) juni 2008 in de wijk Chinar van Jamrud in het district Khyber van de provincie Khyber Pakhtunkhwa te Pakistan. Jouw familie is oorspronkelijk afkomstig uit het dorp Ragha, gelegen in het district Achin, in de provincie Nangarhar. Jouw ouders zijn kort na hun huwelijk naar Pakistan verhuisd uit economische overwegingen.

Je bent vier jaar naar school gegaan in Pakistan, alsook twee jaar naar de 'madrasa'. Je bent met school gestopt door financiële problemen. Vervolgens verkocht jij samen met je vader groenten en fruit vanop een kar. Wanneer je ongeveer 10 jaar oud was, overleed je vader aan kanker keerden je moeder, twee broers en twee zussen terug naar het dorp Ragha in Afghanistan. Jij en je broer [A.] bleven in Pakistan om er te werken, samen met jullie paternale oom [Z.]. Met hem verkochten jullie eveneens groenten en fruit vanop de kar. Jullie trokken bij hem en zijn gezin in te Ghareza, eveneens bij Jamrud. Ook je paternale ooms [M.] en [Z.] wonen in Pakistan. Ze behandelden jullie niet goed.

Drie jaar na het overlijden van je vader zijn jij en je broer [A.] teruggekeerd naar Afghanistan. Ook in Afghanistan verkocht je groenten met een kar. Deze kar behoorde toe tot jouw maternale oom [S. G.].

Reeds voor je geboorte kochten jouw vader en je paternale ooms samen een stuk grond in het dorp Ragha. Sinds jouw vaders overlijden, proberen de paternale ooms, [M.] en [Z.], het deel van jouw vader in te nemen. Zij zeggen dat dit geoorloofd is gezien zij indertijd de medische kosten van jouw vader hebben betaald. Er werden bemiddelingspogingen ondernomen, bijvoorbeeld telefonisch via je maternale oom [S. G.] en je paternale oom [Z.]. Ook werd dit probleem besproken tijdens een 'jirga', tevergeefs. Telkens wanneer jullie naar de velden gingen, sloegen ze jullie en stuurden ze jullie weg. Ongeveer drie of vier maanden na je aankomst in Afghanistan beschoten ze jullie wanneer jullie op het stuk grond waren, waarna jullie naar huis moesten vluchten. Ze beschoten eveneens jouw maternale oom. Na ongeveer een jaar in Afghanistan te hebben gewoond besloot jouw maternale oom dat jij het land diende te verlaten omwille van dit grondconflict en omwille van jullie slechte economische situatie.

Je verliet Afghanistan tijdens een koude periode in 2023. Jij reisde vanuit Afghanistan naar Iran. Aan de grens van Iran met Turkije kreeg je problemen aan jouw pinkvingers als gevolg van de koude. De smokkelaar probeerde ze op te warmen door ze boven een gasvuur te houden. Hierdoor kreeg je nog meer problemen aan jouw vingers. Vervolgens reisde je naar Turkije. Jij verbleef er bij je neven. Je stak vervolgens de grens over naar Griekenland, maar je werd opgepakt en teruggestuurd naar Turkije. Daar vroeg jij je neven om met jou naar de dokter te gaan in verband met jouw vingers. Je werd geopereerd. Vervolgens reisde je verder via Servië en Hongarije tot in Oostenrijk. Van daaruit reisde je via Frankrijk naar België. Op 4 juli 2023 diende je een verzoek om internationale bescherming in.

Jouw paternale ooms wonen nog steeds in de wijk Chinar, Jamrud, in het district Khyber van de provincie Khyber Pakhtunkhwa te Pakistan. Je hebt af en toe contact met de jongste paternale oom, [Z.]. Jouw moeder, broers en zussen verblijven tot op heden bij jouw maternale oom [S. G.] in het dorp Ragha, Afghanistan.

Ter staving van jouw verzoek leg je kopieën van volgende stukken neer: een attest betreffende jouw verwondingen, een foto van je vingers, een attest betreffende twee consultaties bij een psycholoog, jouw 'Afghan Citizen Card', de 'Afghan Citizen Cards' van jouw ouders, de achterkant van de 'Afghan Citizen Card' van jouw oom, jouw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), de taskara's van je ouders, een ziekenhuisbadge van jouw vader, een document van het Ministerie van Justitie betreffende de betwiste grond, een document opgesteld door de politie betreffende de betwiste grond, een document betreffende de verkoop van de grond van 1389, werkdocumenten van je oom [S. G.], twee steunbrieven van leerkrachten en twee videofragmenten van de betreffende grond.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection officer', die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarnaast verklaar jij problemen te hebben aan je vingers wanneer het weer koud is en dat je medicatie neemt hiervoor. In kader van deze gezondheidsproblematiek verklaar je dat jij in staat bent je persoonlijk onderhoud te doen. Je wordt geïnformeerd dat je steeds een pauze kan inlassen of een probleem kan melden (NPO, p.3-5). Je legt overigens een document neer waarin staat genoteerd dat jij twee keer naar de psycholoog bent geweest. Echter vertel jij dat je in goede mentale gezondheid verkeert (NPO, p.28). Jouw persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet-aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Allereerst verwijst het CGVS naar jouw lang verblijf in Pakistan. Het CGVS merkt op dat jij bij aanvang van jouw verzoek om internationale bescherming nooit kenbaar hebt gemaakt dat jij vanaf je geboorte tot een jaar voor jouw vertrek naar Europa in Pakistan hebt gewoond (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d. 4 juli 2023). Wanneer jij hiermee geconfronteerd wordt tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaar jij dat sommige jongens je aanraadden jouw verblijf in Pakistan te verbergen (NPO, p.8). Dat jij doelbewust van in den beginnen de Belgische asielinstanties hebt trachten te misleiden, doet dan ook twijfelen aan het vervolg van jouw asielrelaas.

Desalniettemin wijst het CGVS erop dat het loutere gegeven dat jij een groot deel van je leven in Pakistan hebt gespendeerd, aangenomen dat dit op de waarheid berust, onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in jouw hoofd. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

Uit het rapport EUAA: Pakistan - situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De Taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.

Jij verklaart dat je geboren bent in de wijk Chinar van Jamrud (district Khyber van de provincie Khyber Pakhtunkhwa) waar je samen met het gezin woonde tot het overlijden van je vader. Na het overlijden van jouw vader verbleef je in Ghariza, eveneens te Pakistan samen met de families van jouw ooms (NPO, p.8-10). Gevraagd wat voor mensen er nog in Jamrud woonden, vertel je dat er veel Afghanen en vooral Pashtouns woonden naast de mensen van het land (NPO, p.8). Jijzelf bent ook een Pashtoun (NPO, p.7). Jij ging tot de vierde graad naar school in Pakistan. Er werd Pashtou gesproken op jouw school en er studeerden nog andere Afghanen (NPO, p.12). Uit bovenstaande blijkt dat jij nog voeling had met de Afghaanse normen en waarden, hoewel jij een heel tijd niet in Afghanistan heeft verbleven. Vervolgens keerde jij terug naar Afghanistan en woonde jij er nog één jaar én dit na de machtsovername van de Taliban (NPO, p.15). Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom jij je, gelet op alle bovenstaande elementen, niet opnieuw zou kunnen vestigen in Afghanistan.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat de door jou geopperde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie meer bepaald jouw etnische origine, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit jouw verklaringen blijkt immers dat jouw asielmotief een grondconflict betreft. Zo vertel je dat jouw paternale ooms, [M.] en [Z.], die in Pakistan wonen de geërfde grond van jouw overleden vader opeisen, zogenaamd omdat zij voor jouw vaders medische kosten hebben ingestaan toen hij ziek was. Dit conflict bestond aldus reeds op het moment dat jouw vader nog leefde, maar escaleerde na zijn overlijden (NPO, p.22-23). Deze problemen zijn echter van louter familiale en gemeenrechtelijke aard. Jouw ooms waren immers, louter uit winstbejag, uit op jullie gronden. Dit conflict had geen uitstaans met één van de bovenvermelde criteria van het Vluchtelingenverdrag. Uit jouw verklaringen blijkt evenmin dat de (lokale) autoriteiten jou bescherming zouden hebben willen ontzeggen omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie (NPO, p.18 & p.26). Er dient dan ook te worden geconcludeerd - zoals al werd opgemerkt - dat de door jou aangehaalde asielmotieven niet ressorteren onder de Conventie van Genève.

Evenmin haal jij elementen aan waaruit zou blijken dat jij zelf als gevolg van het aangegeven grondconflict een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade overeenkomstig art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Zo blijkt dat jouw kennis over het grondconflict erg beperkt en algemeen van aard is, wat toch vraagtekens doet rijzen bij jouw verhaal. Jij vertelt dat het conflict reeds gaande was van voor jouw vaders overlijden, doch dat het verergerde na zijn dood (NPO, p.23). Jij verbleef ongeveer één jaar in Afghanistan, waarna jij het land ontvluchtte, aldus ongeveer vier jaar na het overlijden van jouw vader (NPO, p.10 & p.15). Echter kan jij niet zeggen sinds wanneer het conflict met je paternale ooms dan effectief aan de gang was (NPO,

p.23). Evenmin kan jij duiden hoe groot de oppervlakte van de gronden is waarover betwisting is (NPO, p.23). Je verwijst naar de inhoud van de neergelegde stukken die je oom jou heeft doorgestuurd. Men moge echter verwachten dat jij de inhoud van die stukken kent en kan uitleggen wat erin staat aangezien het de situatie van jouw familie betreft, tevens de reden waarom jij uit Afghanistan zou zijn vertrokken. Gevraagd of jij de documenten zelf hebt gelezen, stel je het niet volledig te hebben begrepen (NPO, p.23). Dit betreft echter relevante én belangrijke informatie in kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Men moge verwachten dat jij dan ook moeite doet om de correcte inhoud van jouw stavingstukken te achterhalen, eventueel met behulp van iemand anders die de taal machtig is. Dat jij niet kan duiden wat er precies in die stukken staat, die je nota bene neerlegt om je relaas verder te staven, relativeert in zekere zin de door jou voorgehouden vrees voor vervolging.

Evenmin weet je met zekerheid te zeggen of de verdeling van de gronden dan effectief op papier staat (NPO, p.24). Je vertelt dat je maternale oom bemiddelingsgesprekken poogde te voeren met jouw paternale ooms via de telefoon, tevergeefs (NPO, p.23). Gevraagd of er nog andere pogingen zijn ondernomen om tot een vergelijk te komen, kan je geen antwoord bieden (NPO, p.24). Jouw maternale ooms gaan naar de jirga's om een oplossing te vinden, maar jij bent hier nooit bij aanwezig geweest (NPO, p.25-26). Echter, indien jij om die reden het land moest ontvluchten, mag andermaal worden aangenomen dat jouw familie enige uitleg zou hebben gegeven omtrent die verzoeningspogingen - hetzij de gesprekken, hetzij de jirga's - en/of jijzelf aan jouw familie zou hebben gevraagd wat er precies gaande was en waarom men niet tot een oplossing kon komen.

Voorts verklaar jij dat jouw twee ooms naar de velden zijn gekomen en jullie hebben beschoten. Ze bedreigden jullie, zo verklaar jij, en zeiden dat ze jullie zouden neerschieten indien jullie zouden terugkeren naar de gronden (NPO, p.24). Echter blijkt dat jullie simpelweg huiswaarts keerden, hoewel zij jullie woonplaats kennen. Het CGVS merkt daarbij op dat jij nog acht of negen maanden in het dorp hebt gewoond na deze beschieting (NPO, p.24). Indien jij werkelijk een vrees koesterde vanwege jouw paternale ooms moge men verwachten dat jij jezelf, met de hulp van familie, al eerder in veiligheid zou hebben gebracht/laten brengen. Gevraagd of jij de twee paternale ooms nog hebt gezien na de beschieting op de velden, blijft je antwoord aan de oppervlakte: "Telkens als er jirga's gebeurden, veroorzaken ze ons problemen. Ze waren ertegen." (NPO, p.24) Echter bleek al eerder dat jij niet aanwezig was op de jirga's. Dat jij niet in concreto kan duiden of er zich nog andere feiten hebben afgespeeld tussen jou en je ooms in de acht of negen maanden na de beschieting en vóór je vertrek, is frappant en brengt de geloofwaardigheid van jouw relaas in het gedrang (NPO, p.25). Daarenboven blijkt dat jullie familie altijd in het dorp is blijven wonen, ook na jouw vertrek (NPO, p.25-26). Dat je familie nadien het dorp niet is ontvlucht, bevestigt de vaststelling van het CGVS dat jouw voorgehouden vrees voor je ooms omwille van het grondconflict niet ernstig kan worden genomen. Waarom jij overigens als enige moest vluchten terwijl de anderen ter plekke konden blijven, zonder verdere noemenswaardige incidenten, is evenzeer een vraagteken.

Daarenboven, en niet in het minst, wijst het CGVS op de effectieve verblijfplaats van jouw paternale ooms [M.] en [Z.] waarmee jij en je familie een conflict hebben: zij verblijven tot op heden in de wijk Chinari bij Jamrud in Pakistan (NPO, p.17). Zij bevinden zich aldus niet vast in Afghanistan. Opnieuw doet dit de wenkbrauwen fronsen bij jouw vertrek uit Afghanistan. Andermaal is het niet duidelijk hoe jouw ooms jullie zouden kunnen raken indien ze ervoor kiezen in Pakistan te verblijven.

Het CGVS merkt verder op dat jij aangeeft Afghanistan uiteindelijk te hebben verlaten, acht of negen maanden na de beschieting, omdat jullie thuis financiële problemen kenden (NPO, p.26). Jouw economische motieven om het land te verlaten blijken evenmin verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie meer bepaald jouw etnische origine, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Daarenboven is het enigszins tegenstrijdig dat jij uit economische overwegingen bent moeten vertrekken terwijl de vluchtreis naar Europa met een smokkelaar, al zeker naar Afghaanse normen, ontzettend veel geld moet hebben gekost. Eén en ander valt moeilijk met elkaar te verenigen.

Rekening houdend met alle bovenstaande bemerkingen heeft u een risico op het lijden van ernstige schade op basis van art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk gemaakt.

Het CGVS wijst er overigens nog op dat jij in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Jouw moeder, je broers en je zussen verblijven allen nog in je geboortedorp Ragha in het district Achin in de provincie Nangarhar, waar zij zelf tevens een leven hebben uitgebouwd. Zij wonen er bij je maternale oom [S. G.] (NPO, p.15-15). Je onderhoudt contact met hen via WhatsApp op regelmatige basis (NPO, p.16). Bijgevolg ben je niet in staat om het vermoeden dat jij in jouw land van herkomst wel kan terugvallen op een afdoende netwerk te weerleggen.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen.

Wat betreft het attest betreffende jouw verwondingen en de foto van jouw vingers dient opgemerkt te worden dat dit geen verband houdt met jouw vrees bij terugkeer naar Afghanistan. Jij verklaart immers dat je vingers waren bevroren en dat ze zijn geopereerd nadat de smokkelaar ze boven een vuur hield in een poging ze op te warmen (NPO, p.21). Jouw voogd vermoedt echter dat jij het slachtoffer was van marteling, maar dat jij hierover niet wenst te spreken (zie opmerkingen voogd in het administratief dossier d.d. 27 februari 2024). Echter baseert je voogd zich louter op speculatie. Zelf los jij hier niets over, noch bij jouw voogd, noch bij de psycholoog, noch op het CGVS. Bijgevolg tonen deze documenten aan dat jij verwondingen hebt aan je

vingers, doch geven zij niets weer omtrent de omstandigheden waarin jij deze hebt opgelopen. Alleszins kan in deze niet worden geconcludeerd dat jij het slachtoffer bent geworden van mishandeling. Het attest betreffende twee consultaties bij een psycholoog werd reeds voorgaand besproken.

Jouw 'Afghan Citizen Card', de 'Afghan Citizen Cards' van je ouders, de achterkant van de 'Afghan Citizen Card' van je oom, je 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) en de taskara's van je ouders tonen hoogstens jullie verblijf in Pakistan en jullie identiteit aan, niets meer. Hieruit kan niets afgeleid worden over mogelijke problemen die jij in Afghanistan gekend zou hebben. Ook de ziekenhuisbadge van je vader toont niets aan over mogelijke problemen die jij in Afghanistan gekend zou hebben. Het overlijden van jouw vader tengevolge kanker wordt ook allerm minst betwist.

Wat betreft de documenten die het gronddispuut dienen te staven (document van het Ministerie van Justitie betreffende de betwiste grond, document opgesteld door de politie betreffende diezelfde grond, document betreffende de verkoop van de grond van 1389) dient te worden opgemerkt dat zij de appreciatie van het CGVS evenmin kunnen ombuigen. Zo tonen deze stukken niet dat u omwille daarvan een vrees dient te koesteren ten aanzien van twee ooms. De twee videofragmenten van de betwiste grond hebben geen bewijskracht aangezien niet kan worden vastgesteld, waar, wanneer, in welke omstandigheden en/of met welke bedoelingen ze werden opgenomen.

Daarnaast leg jij werkdocumenten van je oom [S. G.] neer die werkzaam zou zijn geweest bij de voormalige overheid. Echter toon jij allereerst geen enkel bewijs voor de identiteit van de persoon die op deze stukken vermeld wordt alsook te zien is, noch wordt hiermee aangetoond dat deze persoon jouw oom is. Daarenboven geef jij nergens te kennen een gegronde vrees te koesteren omwille van de verklaarde werkzaamheden van je oom [S. G.]. Jij geeft overigens aan dat [S. G.] zich nog steeds zonder problemen in Afghanistan bevindt (NPO, p.14, p.16-18 & p.30). De twee steunbrieven van leerkrachten kunnen geenszins aanzien worden als een bewijs van de door u aangehaalde vluchtelementen. Wat betreft jouw leven in België verwijst het CGVS naar onderstaande.

Voor de volledigheid wenst het CGVS toch op te merken dat u van al deze stukken enkel kopieën neerlegt en geen originelen. De bewijswaarde van kopieën, gelet op het feit dat deze makkelijk manipuleerbaar zijn, is überhaupt beperkt. Er moet overigens ook worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten bijzonder relatief, en al zeker wanneer deze niet worden ondersteund door geloofwaardige en/of plausibele verklaringen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_

09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern

ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België

en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij stelt dat je tijdens de periode dat jij in Afghanistan leefde werkte met de kar van je maternale oom [S. G.] waarmee je groenten verkocht (NPO, p.14-15). Je kreeg er ook soms les van de zoon van je tante, aldus je neef (NPO, p.14).

Bovendien blijkt dat jij altijd onder de Taliban hebt geleefd in Afghanistan gezien jij na de machtsovername van de Taliban naar Afghanistan bent teruggekeerd vanuit Pakistan (NPO, p.27). Jij geeft nergens aan problemen te hebben gekend met de Taliban. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn. In Pakistan leefde jij tussen Pashtouns en Afghanen, waardoor de Afghaanse normen en waarden jou niet vreemd zijn (zie supra).

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw deelname aan de Afghaanse maatschappij bij je vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van ongeveer een jaar België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Jij hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee jij nog in contact staat, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban (zie supra).

Jij haalt voorts aan dat je in België jouw geloof praktiseert (NPO, p.7) alsook dat je naar school gaat en Frans leert. Je gaat met andere Afghanen om in België (NPO, p.19-20). Je geeft aan geen problemen te zullen hebben bij terugkeer naar Afghanistan omwille van je verblijf in België (NPO, p.26).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk heeft gemaakt dat jij voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat jij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroep de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat ze België binnenkwam op jonge leeftijd als niet-begeleide minderjarige. Intussen is ze net zestien jaar oud. De bijzondere maatregelen die genomen werden om tegemoet te komen aan haar jeugdige leeftijd en maturiteit blijken onvoldoende. Het aanstellen van een voogd en de mogelijkheden voor deze laatste om opmerkingen te formuleren en/of documenten neer te leggen kunnen immers niet volstaan. Deze maatregelen betreffen allen louter het verloop van het persoonlijk onderhoud. Echter was het van belang om haar jonge leeftijd en maturiteit in acht te nemen bij de beoordeling van haar verklaringen. Hoewel de commissaris-generaal stelt dat er rekening werd gehouden met haar jonge leeftijd bij het beoordelen van haar verklaringen kan niet blijken uit de bestreden beslissing op welke wijze dit dan gebeurde. Ze geeft vervolgens kritiek op het gebruik van de Mena-fiche bij het gebruik van het beoordelen van haar verklaringen. Ze meent dat ze zich liet beïnvloeden door haar landgenoten en daarom haar verblijf in Pakistan niet vermeldde. Op het moment van haar eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) vertelde ze wel spontaan over haar verblijf in Pakistan. Na contact met haar voogd en advocaat begreep ze dat ze eerlijk moest zijn en haar verblijf in Pakistan moest vermelden. Indien de commissaris-generaal werkelijk rekening had gehouden met haar jonge leeftijd en kwetsbaarheid en werkelijk het belang van een voogd voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen erkent, dat had hij moeten oordelen dat haar gedane verklaringen bij de DVZ en bij de commissaris-generaal primeren. Ze wil hierbij nog eens benadrukken dat ze aankwam op 15-jarige leeftijd en dat ze zeer jong was op het moment dat haar problemen zich voordeden. De verzoekende partij ziet niet in hoe er met haar jeugdige leeftijd en maturiteit en met haar kwetsbare mentale toestand rekening werd gehouden bij de beoordeling van haar relaas.

2.3. De verzoekende partij brengt verder naar voor dat ze gedurende haar hele leven in Pakistan doorbracht met uitzondering van het laatste jaar voor haar vertrek dat ze in Afghanistan doorbracht. De Pakistaanse overheden doen hun best om het leven van Afghaanse vluchtelingen zuur te maken. Afghanen zijn er tweederangsburgers. Ze mogen er geen huis bezitten, ze kunnen er geen documenten opsturen met de post,

ze worden er te pas en te onpas opgepakt en opgesloten onder valse voorwendselen enzoverder. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarbij ze haar betoog wil onderbouwen. Ze meent dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om het gegeven dat ze haar hele leven in Pakistan heeft doorgebracht te analyseren. Ze acht het onmogelijk om naar Afghanistan te gaan. Ze is er niet bekend met de gewoonten en de gebruiken zoals ze dat in Pakistan wel was. Het is onjuist te veronderstellen dat ze wel bekend is met de Afghaanse gebruiken en gewoonten omdat ze onder de Pashtoenen opgroeide en in Pakistan leefde. Het leven in Pakistan is immers veel vrijer, de beperkingen die aan Afghaanse burgers worden opgelegd daargelaten. Het is onjuist en onzorgvuldig van de commissaris-generaal om zomaar te veronderstellen dat het leven van de Afghaanse diaspora in Pakistan er exact hetzelfde aan toegaat als het leven van Afghanen in Afghanistan. Dit is voor het overige een louter blote bewering van de commissaris-generaal die niet wordt gestaafd door enige objectieve landeninformatie. Ze voert aan dat ze spreekt met een Pakistaans accent, ze leefde haar hele leven volgens de waarden en normen die gelden in de Pakistaanse samenleving. Ze is niet bekend met de gewoonten van de taliban in Afghanistan. Het is voor haar onmogelijk om haar verblijf in Pakistan verborgen te houden. Ze zal in Afghanistan het slachtoffer worden van discriminatie en stigmatisering. Dit zal ervoor zorgen dat ze in Afghanistan in een extreem precaire situatie zal terechtkomen.

2.4. Ze stelt verder dat de commissaris-generaal van mening is dat haar geopperde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. De gronden van haar vader werden ingenomen door haar paternale oom en neven. Indien ze zou terugkeren, zou ze een bedreiging vormen voor haar ooms, die vrezen dat ze wraak zal nemen omdat haar gronden werden ingenomen. Zolang ze in leven is, zal ze aldus geen rust kennen in Afghanistan. Haar moeder heeft in dit conflict niets te zeggen en haar maternale ooms evenmin daar de gronden haar familie niet toebehoren. Ze wordt als oudste zoon als hoofd van het gezin gezien en vormt daarom een bedreiging van haar paternale familie. Het kan volgens haar niet verbazen dat haar kennis over het grondconflict erg beperkt en algemeen van aard is. Immers was het haar vader die dit soort van zaken afhandelde en die op de hoogte was van haar problemen. Het is niet zo dat al de kennis die haar vader had spontaan overging naar zijn zoon na zijn dood, zoals de commissaris-generaal lijkt te veronderstellen. Er dient ook aan te worden herinnerd dat ze ongeveer 14 jaar oud was toen ze terugkeerde naar Afghanistan. Wat ze wel weet is dat haar paternale ooms niet inbinden en dat ze voet bij stuk houden betreffende de gronden. Het is waar dat ze nog maandenlang in het dorp kon wonen alvorens Afghanistan verlaten te hebben. Ze wenst eraan te herinneren dat ze daar niet alleen woonde. Na de beschieting waren enkele dorpelingen tussengekomen om de gemoederen te bedaren omdat ook zij deze reacties van haar ooms te extreem vonden. Haar ooms verblijven dan wel hoofdzakelijk in Pakistan, ze komen regelmatig terug naar Afghanistan. Ze zou bij een terugkeer naar Afghanistan aldus constant op haar hoede moeten zijn voor het geval dat haar ooms onaangekondigd terugkomen. Haar gezin heeft in Afghanistan geen eigendommen. Haar moeder en de rest van de kinderen verblijven bij haar maternale oom die overigens reeds zijn eigen gezin te onderhouden heeft. Het is dus dat dit geen stabiele of houdbare situatie is volgens de verzoekende partij. Ze wil er verder op wijzen dat het niet ondenkbaar en zelfs waarschijnlijk is dat haar paternale ooms weldra zullen worden teruggestuurd vanuit Pakistan naar Afghanistan. Haar vrees staat dus wel degelijk vast.

2.5. Ze verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en arresten waarmee ze wil aantonen dat de situatie voor verwesterde Afghanen zeer gevaarlijk is geworden. Het is tevens niet eenvoudig voor teruggekeerde Afghanen om hun verblijf in het Westen verborgen te houden. Ze stelt dat haar reis naar en haar verblijf in Europa en meer bepaald haar verblijf in België sinds één jaar, dan ook een duidelijke impact op haar hebben nagelaten. Ze acht het dan ook onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving die gericht is op het belang van hiërarchie en niet op vrije wil. Haar vrees om als verwesterd te worden beschouwd is dan ook reëel en niet louter hypothetisch. Ze stelt haar gebruiken en gewoonten te hebben eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaarbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan en dit dankzij haar scholing en activiteiten in België. Ze gaat sinds haar aankomst naar school en volgt Daspa-onderwijs. Ze leert de Franse taal en ook de Belgische cultuur, gebruiken en gewoonten. Ze nam deze gebruiken en gewoonten zowel bewust als onbewust over gezien haar leeftijd. Het is voor haar zeer natuurlijk geworden om te praten met vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen. Indien ze met deze ingesteldheid naar Afghanistan zou terugkeren en een vrouw zou aanspreken in het openbaar of blijk zou geven van appreciatie van de mening van een vrouw zou haar leven volgens haar onmiddellijk in gevaar zijn. Daarenboven is ze een veel vrijere levensstijl gewoon. De manier waarop ze opgroeide in Pakistan komt niet overeen met de strenge regels die door de taliban worden opgelegd. Ze is bovendien niet bekend met de regels en de sociaal aanvaardbare gedragingen die door de taliban worden opgelegd. Dit is zeer gevaarlijk aangezien wordt aangetoond dat de taliban niet vergevingsgezind zijn ten aanzien van personen die hun regels overtreden, laat staan indien het jongens betreft die terugkeren van een lang verblijf in Europa.

2.6. Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie is ze van oordeel dat ze aannemelijk maakte dat de kans reëel is dat ze bij een terugkeer naar haar

regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Ze wil wijzen op de volgende elementen: het feit dat ze al een jaar in België is, dat ze haar land op jonge leeftijd verliet en aldus haar vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, het feit dat ze niet bekend is met de regels van de taliban daar ze in Pakistan werd geboren en opgroeide, haar integratie in België dankzij haar scholing en activiteiten waardoor ze zich verschillende Belgische gebruiken en gewoonten eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in Afghanistan, haar herkomst uit de provincie Nangarhar en het risico dat ze onder de aandacht van de taliban kan komen hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap daar ze al lang genoeg uit haar land is geweest om te verwesteren of minstens als verwesterd te worden beschouwd en er ook redelijkerwijs kan worden aangenomen dat ze niet meer vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen daar deze fel veranderd zijn sinds haar vertrek. Er is geen foute marge. De taliban straffen elke overtreding zwaar af, te meer wanneer het jongens betreft die terugkeren vanuit het Westen en die de regels overtreden.

2.7. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze de gebrekkige gezondheidszorg, voedselvoorziening, watervoorziening en werkgelegenheid wil aantonen. Ze meent dat deze informatie aantoont dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen of het nalaten daarvan van de taliban en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

2.8. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ze wijst daarbij ook op haar persoonlijke omstandigheden van een man die nu al geruime tijd in Europa verblijft en psychologisch kwetsbaar is. Ze stelt dat de situatie in Afghanistan een situatie is waar de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

2.9. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- The New York Times, *"Afghans Flee to Pakistan. An Uncertain Future Awaits"*, 8 september 2021;
- Malik, Beenish & Lyndon, Novel & Chin, Yew. (2018). *"Accounts of Discrimination: A Phenomenological Study of Afghan in Pakistan"*;
- USDOS, *"Annual report on human rights in 2021- Pakistan"*, 12 april 2022;
- Alliance for Human Rights in Afghanistan, *"End violence and serious human rights violations against Afghan refugees"*, 20 juni 2022;
- European Union Agency for Asylum, *"Pakistan – Situation of Afghan refugees"*, mei 2022;
- Freedom House, *"Two Years After the Taliban's Return, Afghans Run Out of Refuge in Pakistan"*, 14 december 2023;
- Austrian Red Cross en ACCORD, *"Pakistan – COI Compilation (reporting period January 2022 – March 2024)"*, April 2024;
- USDOS, *"2023 Country Report on Human Rights Practices: Pakistan"*, 23 april 2024;
- Amnesty International, *"Pakistan: Government must stop ignoring global calls to halt unlawful deportation of Afghan refugees"*, 4 april 2024;
- Amnesty International, *"Pakistan: Government must stop harassing and arbitrarily arresting Afghans seeking refuge"*, 20 juni 2023;
- DAWN, *"Racism and refugee status: Afghan students overcome education roadblocks in Pakistan"*, 26 december 2023;
- European Union Agency for Asylum, *"Country Guidance: Afghanistan – Common analysis and guidance note"*, April 2022;
- The New Humanitarian, *"Coming home to conflict: Why Afghan returnees say they were better off as refugees"*, 1 augustus 2019;
- Oxfam, *"Returning to Fragility: Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan"*, januari 2018;
- Nansen, *"Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek"*, oktober 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, februari 2022;
- La Libre, *"Les Afghans aussi méritent notre aide"*, 23 maart 2022;
- OSAR, *"Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »"*, 26 maart 2021;
- EUAA *"COI. Afghanistan. Country Focus"*, December 2023;
- UNOCHA, *"Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights"*, 8 februari 2022;
- WeWorld, *"Flash Update #01: Women and Girls in Afghanistan – May 2022"*, 12 mei 2022;

- EUAA, "Afghanistan – Country Guidance", januari 2023;
- VN Veiligheidsraad, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 28 februari 2024;
- UNHCR, "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan – Update I", februari 2023;
- UNHCR, "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan", februari 2022;
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen, "Afghanistan Juridische analyse beslissingen CGVS", 25 april 2022;
- 11.11.11 en UPINION, "Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul", 2022;
- OHCHR, "Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan", 7 maart 2022;
- World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, "Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook", 2022;
- U.K. Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation", februari 2022;
- UN News, "Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever", 11 januari 2022;
- The Washington Post, "Despite humanitarian aid, life in Afghanistan is reaching a new low", 5 oktober 2022;
- France 24, "Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter", 8 november 2021;
- Amnesty International, "Report on the human rights situation covering 2022 – Afghanistan", 28 maart 2023;
- Médecins sans frontières, "Persistent barriers to access healthcare in Afghanistan – The Ripple Effects of a Protracted Crisis and a Staggering Economic Situation", 6 februari 2023;
- World Food Programme (WFP), "Our presence is hope: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan", 25 januari 2022;
- ONU Info, "Afghanistan : un bond de 9 millions de personnes souffrant de faim aiguë en 8 mois – ONU", 15 maart 2022;
- NPR, "Parents selling children shows desperation in Afghanistan", 31 december 2021;
- France 24, "En Afghanistan, certains vendent déjà leurs enfants pour nourrir leur famille", 31 maart 2022;
- World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, "Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook", 2022;
- United Nations, "Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan", 15 maart 2022;
- Human Rights Watch, "Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis", 17 maart 2022;
- European Commission, "Afghanistan: Acute Food Insecurity Situation for March - May 2022 and Projection for June 2022";
- OCHA, "Afghanistan: Flash Floods - May 2022 (status: ongoing)", 10 mei 2022;
- VN Veiligheidsraad, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary-General", 14 september;
- Reliefweb (RW), "Afghanistan: Flash Floods in the Eastern Region - Kunar, Laghman, Nangarhar & Nuristan Provinces (As of 28 June 2022)", 29 juni 2022;
- Global Times, "Flash floods kill 5, injure 10 in Afghanistan's eastern Nangarhar", 26 juli 2022;
- Kabul Now, "Flash flood kill four members of a family in Nangarhar province", 6 mei 2023;
- VN Veiligheidsraad, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of Secretary-General", 14 september 2022;
- World Food Programme, "Afghanistan Country Brief", juli 2023;
- EHRM nr. 8319/07 and 11449/07, 28 juni 2011, "Sufi and Elmi v. United Kingdom";
- Reliefweb (RW), "Afghanistan: Earthquake - Jun 2022", status: ongoing;
- The Washington Post, "Taliban struggles to respond to earthquake amid international isolation", 24 juni 2022;
- QNA, Six Dead, "Nine Injured as Earthquake Hits Nangarhar, Eastern Afghanistan", 5 september 2022;
- UN General Assembly – Security Council, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 28 februari 2024;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Events of 2023", januari 2024;
- Reuters, "Afghans face 'avalanche of hunger and destitution' - UN agency", 14 december 2021;
- Jurist, Afghanistan dispatch: "Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches", 13 maart 2022;
- UNOCHA, "Afghanistan: Humanitarian Response Plan (2022)", 11 januari 2022;

- Hasth-e-Subh Daily, "U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province", 8 april 2022;
- U.K. Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation", februari 2022;
- Le Point, "Afghanistan: entre talibans et El, peur sur la ville à Jalalabad", 21 januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report", januari 2022;
- ASYLOS, "Afghanistan: COI Repository", 6 april 2022;
- European Parliament – Delegations, "Statement of 20 April 2022 on deadly attack on a boys' school in Kabul's Hazara Shia district", 20 april 2022;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note - Afghanistan: Security situation", April 2022;
- The Diplomat, "As the World Looks Away, Violence Is on the Rise Again in Afghanistan", 11 mei 2022;
- CLED and APW, "Tracking disorder during Taliban rule in Afghanistan", April 2022;
- STIMSON, "Afghanistan Under the Taliban: Findings on the Current Situation", 20 oktober 2022;
- UNAMA, "UN releases report on human rights in Afghanistan since the Taliban takeover", 20 juli 2022;
- International Crisis Group, "Afghanistan's Security Challenges under the Taliban (Asia Report N°326)", 12 augustus 2022;
- EUAA, "Country guidance: Afghanistan (January 2023)", December 2022;
- ACLED, Regional Overview: Asia-Pacific (January 2023), 1 februari 2023,
- VN Veiligheidsraad, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the secretary-general", 14 september
- Al-Jazeera, "Torkham border crossing between Afghanistan, Pakistan closed", 20 februari 2023;
- Crisis 24, "Afghanistan: Afghan Taliban officials reopen Torkham border crossing in Nangarhar Province as of Feb. 25", 25 februari 2023;
- U.K. Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban", februari 2022;
- USDOS, "Communiqué of the Special Representatives and Envoys for Afghanistan", 8 april 2022;
- ACLED, "Regional Overview - South Asia and Afghanistan (11 June – 17 June 2022)", 23 juni 2022;
- ACLED, "Regional Overview - South Asia and Afghanistan (17 – 23 September 2022)", 29 september 2022;
- DW, "Afghanistan sees return of brutal punishments under Taliban", 29 november 2022;
- Le Temps, "En Afghanistan, les premiers coups de fouet sont tombés", 23 november 2022;
- UN News, "Afghanistan: First public execution since Taliban takeover, 'deeply disturbing' says UN rights office", 7 december 2022;
- UNAMA, "Human rights situation in Afghanistan (October – December 2023)", 22 januari 2024.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 21 januari 2025 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, "Pakistan – situation of Afghan refugees" van mei 2022;
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA, "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA, "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023;
- EUAA, "COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus" van november 2024.

3.2. Op 22 januari 2025 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- getuigenis Mevrouw G. A.-C. en Mevrouw J. D., d.d. 18 oktober 2024;
- getuigenis Mevrouw P. J., d.d. september 2023;
- getuigenis Mevrouw C. M., d.d. 3 november 2024;
- getuigenis Mevrouw C. E., d.d. 12 september 2023;
- schoolrapport november 2024;

- getuigenis Mevrouw D. P. d.d. 17 december 2024;
- getuigenis Mevrouw P. M. d.d. 16 januari 2025;
- getuigenis Meneer M. H. d.d. 21 januari 2025;
- foto's "3MECA";
- foto's activiteiten CIDJ Rochefort;
- foto's activiteiten centrum.

3.2.1. De verzoekende partij voert aan dat ze goed geïntegreerd is in de Belgische samenleving. Ze verliet haar land in 2023 en kwam in België aan in juli 2023. Intussen verblijft ze aldus meer dan anderhalf jaar op het Belgisch grondgebied. Het is duidelijk dat ze ernstige inspanningen leverde om zich te integreren in de Belgische samenleving en daar dankzij haar volharding ook daadwerkelijk in slaagde. Sinds haar aankomst in België gaat ze op regelmatige basis naar school. In de eerste plaats volgde ze DASPA-onderwijs. Al snel kon ze echter doorstromen naar het gewone onderwijs en op heden volgt ze de richting "*Méchanic polyvalente*". Deze richting komt overeen met haar toekomstwensen. Ze is altijd aanwezig tijdens de lessen en naast haar fysieke aanwezigheid is ze ook mentaal bij de pinken. Ze let goed op tijdens de les en ze stelt vragen over alles wat ze niet begrijpt, of het nu over de leerstof of over de gedragingen van de mensen gaat. Ze stelt lessen Engels te volgen op school. Haar leerkracht getuigt van vriendelijkheid, beleefdheid, eerlijkheid en algemene goedheid en haar respect voor alles rondom haar. Ze stelt daarnaast dat ze een meerwaarde is voor de school en een voorbeeld voor haar klasgenoten. Haar punten op school tonen aan dat haar inzet loont. Ze verwijst naar de getuigenis van haar leerkracht yoga. Ze mist geen enkele les en omschrijft de verzoekende partij als genereus, altruïstisch en zeer intelligent. Deze getuigenis bevestigt wat uit de eerder aangehaalde getuigenissen ook al bleek, namelijk dat ze een meerwaarde is voor het land. Daarnaast stelt ze dat ze ook graag in contact zou komen met een Belgische familie, via het peterschapsproject van Fedasil. Ze staat hiervoor al verschillende maanden op de wachtlijst omdat ze graag haar sociale, linguïstieke en culturele vaardigheden wil versterken. De referente van dit project getuigt van haar oprechte interesse in dit project en haar motivatie om te integreren in de Belgische samenleving. Naast haar inspanningen op school om onder meer de Franse taal onder de knie te krijgen, zette ze zich ook verder in buiten de schooluren. Ze woont extra lessen Frans bij. Haar bijlesleerkracht Frans geeft aan dat het niet evident is jongeren om zich buiten de schooluren in te zetten op leren, maar de verzoekende partij doet dat wel. Ze wil de taal leren en nablijven op school om deze reden. Ze legt voor het overige verschillende foto's neer die verschillende momenten uit haar leven in België vastleggen. Ze legt verder foto's neer van zichzelf en van haar klasgenoten en leerkrachten. Daarnaast wordt het centrum waar ze verblijft, twee maal per maand bezocht door een organisatie. Deze organisatie organiseren activiteiten voor jongeren. Ze neemt steeds met veel enthousiasme aan deze activiteiten deel. Deze activiteiten variëren van aard: soms zijn cultureel en soms sportief. Ze doet ook mee aan de activiteiten van het centrum. Zo werd ze geselecteerd voor de finale van "*Fedasil Got Talent*". Ze heeft in België haar jaren doorgebracht die cruciaal zijn voor de vorming tot jongvolwassene. Ze wil zich integreren in België en deel uitmaken van de samenleving en ze begrijpt dat ze zich daarvoor dient in te spannen en de taal dient te beheersen. Ze doet dan ook haar uiterste best om Frans te spreken met haar collega's en vrienden. Ze leidt een rustig leven in België, ze gaat naar school, neemt deel aan allerlei activiteiten, spreekt af met vrienden en zorgt nooit voor overlast. Ze betoogt duidelijk haar leven op te bouwen in België. Ze doet haar uiterste best om deel uit te maken van de Belgische samenleving en ze geeft duidelijk haar bereidheid en motivatie om zich te integreren. Ze stelt bovendien Afghanistan verschillende jaren voor de machtsovername te hebben verlaten waardoor ze niet bekend is met de nieuwe regels die door de taliban werden en worden opgelegd. Ze verwijst vervolgens naar de zware straffen die haar zouden worden opgelegd als ze niet voldoet aan de regels van de taliban, die ze trouwens niet kent.

3.2.2. De verzoekende partij verwijst verder naar verschillende rapporten waarmee ze een update wil geven van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ze stelt dat hieruit blijkt dat de veiligheidsincidenten plaatsvinden in haar regio van herkomst en dat anderzijds de strenge regels van de taliban er worden afgedwongen en er met regelmaat worden opgelegd en uitgevoerd. Haar integratie in België en haar verwestering zouden bij een terugkeer naar Afghanistan een vrees voor vervolging inhouden.

3.3. Tijdens de terechtzitting van 24 januari 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarmee ze verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een actualisatie van de veiligheidssituatie in Afghanistan wil geven. Ze legt ook de volgende documenten neer:

- foto's van de gymclub;
- attest van de gymleerkracht V.O.;
- attest van de leerkracht lassen;
- attest van de leerkracht L.O.;
- attest van de leerkracht Frans;
- attest van de leerkracht studie;
- attest van M.S.;
- attest leerkracht elektriciteit;
- attest van leerkracht Daspa;

- attest van opvoeder bij de school.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing

inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij wijst er in het verzoekschrift en de aanvullende nota op dat zij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en een hieruit voortvloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd.

5.2. 5.2. Inzake de verzoekende partij, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest, luidt als volgt:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag. (...).”

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, Pb. C. 14 december 2007, afl. 303, 17.).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken, zoals door de verzoekende partij eveneens aangevoerd. Artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag luidt als volgt:

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but

indirectly affect children.” (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Het VN Kinderrechtencomité voegde hieraan toe dat het beginsel van het belang van het kind een drievoudig concept is (UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14, par. 6 en 36-37). Het beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een interpretatief rechtsbeginsel en een procedureregulering. Wat dit laatste betreft, kan het beginsel van het belang van het kind als een onderzoeksplicht worden opgevat.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, “Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”, § 11-12). Bij de beoordeling van het verzoek van een minderjarige verzoeker dient met andere woorden rekening gehouden te worden met diens jonge leeftijd en dient de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd te worden.

5.3. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof

van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, Migracijos departamentas, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens "enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land" (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip 'godsdienst', geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het forum internum – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het forum externum – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C 426/16, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a., 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C 25/17, Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag "dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald" (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C 652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip 'godsdienstige overtuiging' en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 29, 35).

Lasten en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdaad

aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met ‘niet-mahram’ personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah

Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

5.5. De verzoekende partij is geboren in het jaar 2008. Uit haar verklaringen blijkt dat ze in 2023 Afghanistan heeft verlaten. Ze kwam aan in België op 3 juli 2023 en op 4 juli 2024 diende ze een verzoek om internationale bescherming in België in. Dit betekent dat de verzoekende partij Afghanistan heeft verlaten op veertienjarige leeftijd en in België aankwam op vijftienjarige leeftijd. De verzoekende partij heeft dus op heden ongeveer twee jaar Afghanistan verlaten en verblijft ongeveer anderhalf jaar in België. De verzoekende partij is op heden zeventien jaar oud.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij een belangrijk deel van haar puberteit, die essentieel zijn voor haar sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden. Er moet in dit opzicht tevens worden opgemerkt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse

gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

De verzoekende partij legt verschillende getuigenissen en foto's neer waaruit blijkt dat zij zich heeft opengesteld voor de Westerse en Belgische maatschappij en cultuur, de Belgische waarden en normen heeft eigen gemaakt en hier een sociaal netwerk heeft uitgebouwd onder meer door haar schoolloopbaan en hobby's. Dat de verzoekende partij school heeft gelopen in België blijkt uit de verschillende verklaringen die ze neerlegt bij haar aanvullende nota's. In deze getuigenissen valt in de eerste plaats te lezen dat ze steeds aanwezig is tijdens de lessen, voorbeeldig werk levert, steeds haar huiswerk maakt, respectvol is, nooit conflict zoekt, leergierig, nieuwsgierig en behulpzaam is. Verder blijkt ook dat ze, door het volgen van onderwijs en bijles op het centrum, zeer goed Frans spreekt. Dit wordt bevestigd tijdens de terechtzitting waar ze zich in het Frans uitdrukt. Uit deze verschillende documenten blijkt ook dat ze zich goed geïntegreerd heeft in de klasgroep maar ook in Belgische samenleving en hier veel moeite voor doet. Zo stelt ze veel vragen over de Belgische en Westerse gewoonten en, zo wordt gezegd in de verklaringen, begrijpt ze de wetten en gebruiken van België. Ze is volgens de vele getuigenissen zeer snel en zeer goed geïntegreerd in België.

Dat de verzoekende partij zich heeft opengesteld voor de Belgische waarden en normen en hier zeer actief is blijkt uit de hobby's en activiteiten die ze hier uitoefent. Zo volgt ze yoga, gymnastiek en doet ze mee aan de activiteiten van de school en het opvangcentrum. Ze legt ook verschillende foto's neer die deze sociale activiteiten en momenten van zelfontplooiing staven. De verzoekende partij toont ook aan dat ze zich in de toekomst verder wil openstellen voor de Westerse waarden en normen en deze verder wil 'internaliseren'. Ze heeft zich immers ingeschreven voor een peterschapsproject dat er op gericht is het integratieproces te versnellen en de culturele en de sociale banden met Belgische families te versterken. De verzoekende partij stelt hier op een wachtlijst te staan maar eens dit project aanvangt zal dit haar integratie in de Westerse en Belgische maatschappij nog verder uitdiepen en versnellen.

Zo uit haar scholing en vrijetijdsbesteding in België als dusdanig niet kan worden besloten dat zij daadwerkelijk verwesterd is, blijkt hieruit wel dat de verzoekende partij zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds haar binnenkomst als niet-begeleide minderjarige wordt ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens haar ontwikkeling als minderjarige en jonge adolescent, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op haar jonge leeftijd bij aankomst en haar traject in België, waaruit haar actieve participatie in de samenleving blijkt, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op haar ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop zij zich gedraagt, wat in belangrijke mate het risico verhoogt dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Wegens haar jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van de verzoekende partij een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij een deel van haar jeugd heeft doorgebracht, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Hierboven werd reeds aangegeven dat de verzoekende partij regelmatig naar school gaat en gemotiveerd is om haar scholing verder te zetten. Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban-interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid. Er waren op 15 augustus 2023 15.000 madrassas over het hele land, gefinancierd door de nationale begroting en waar religieuze onderwerpen worden onderwezen met uitzondering van enkele wetenschappelijke vakken. De taliban plannen de aanwerving van 100.000 madrasa leerkrachten en volgens UNAMA zijn er plannen om het aantal madrassas in het land nog significant te verhogen. Madrasa onderwijs is voor meisjes boven de zesde graad het enige beschikbare onderwijs. Ook werden een aantal hervormingen ondertussen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, "Afghanistan- Country Focus", November 2024, p.

135). Hieruit blijkt het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien de verzoekende partij in geval van terugkeer haar scholing wenst verder te zetten, kan niet worden uitgesloten dat zij ook omwille van haar reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bovendien blijkt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, maakt de verzoekende partij aannemelijk dat zij in het geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

In het bijzonder dragen de volgende factoren, eigen aan de verzoekende partij, daartoe bij: (i) het feit dat de verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd haar regio van herkomst in Afghanistan verlaten heeft en naar Europa is gekomen, (ii) het gegeven dat zij sinds haar vijftien jaar in België verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en hier dus een deel van haar jonge leven heeft doorgebracht, (iii) zij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onderwijs, het leren van één van de landstalen en haar verschillende hobby's en (iv) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd' beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Haar jonge leeftijd en kwetsbaar profiel maken dat de verzoekende partij beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, vriendschappen en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, kan worden geoordeeld dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er kan *in casu* een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven godsdienstige of politieke overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor de verzoekende partij in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de *de facto*-taliban autoriteiten niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op de verzoekende partij een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

5.6. In hoofde van de verzoekende partij kan in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende februari tweeduizend vijftiende door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS

